

§. 68. Jummal Råsso peåle olli Moa
Laewa länud (§. 60.), ja Jummal rå-
s is Moale nüüd ka jälle kui se Alast tåis-
sai, ja ütles: Minne nüüd Laewast våls-
ja, sinna ja sinno Maene, ja so Pojad
ja so Poegade Maesed; ja keik Ellajad,
mis sinno jures on, keigest Lihhast, ni hås-
ti Liinud, kui Lojus sed, ja keik Roma-
jad, mis Ma peål romaread, to ennesega
vålja, et uemmid siggivad Ma peål ja
Suggu teagemad, ja neid valio saab Ma
peåle. Siis läks Moa vålja, ja temma
Pojad, ja temma Maene ja temma Poeg-
ade Maesed temmoga; keik Ellajad, keik
Romajad, ja keik Liinud, mis sal ligub
Ma peål, omma Sugguvõõsade järrele,
läksid Laewast vålia.

§. 69. Selle helde Raitsmisse peåle eh-
hitas Moa Jummalala Auufs ühlhe Alta-
ri ülles, ja wöttis keikist puhtaist Lojus-
test (§. 60.), ja keikist puhtaist Lindudest
(mis

mis selle Alastaga jo kauniiste wösid olla
stigginud seål Laewa sees: neist wöttis tem-
ma nionned, ja ohverdas neid Jummalale
Pöletamisse. Ohvertiks selle Altari
peål (§. 43.). Jummal siis matas hel-
deste selle ohvri peåle (§. 42.), eht se olli
ni armas Jummalala Melest, et öoldakse:
Ja Jehowa mótles ommas Süddames:
Ei ma tahha mitte ennam sedda Moad
årramanduda Innimese pääraist, seit Jün-
nimesse Süddame Mötlemis ed. on Eri-
jad temma Lapse Pölivest; ja minna ei
tahha ennam, keik mis ellab, mahhalua,
nenda kui ma ollen teinud. Ei pea ka ed-
despiddi keige Ma ilma Päimil mitte lop-
pema Semendaminne egga Leikus, ei Külm
egga Pallav, ei Gui egga Talwe, ei
Päädw egga Od.

§. 70. Jummal råsis fa sedda Moa
ja temma Poegade vasto, ja ütles:
Wata, minna Sean findlaste omma Seä-
dust